

ŽIVOJIN MIŠKOV, slikar

Rođen 1925. godine selu Kovilju kraj Novoga Sada. Diplomirao 1963. godine na Akademiji za primenjene umetnosti u Beogradu, u klasi profesora Vase Pomorišca i Vinka Grdana.

Samostalna izložbe:

Novi Sad 1956, 1959, 1965. i 1972.
Beograd 1965. i 1970.
Bečej 1969.
Pnom-Pen (Kambodža) 1969.
Kovilj 1957. i 1966.
Grupne izložbe:
Novi Sad 1958, 1969, 1971.
Beograd 1968, 1969, 1970.
Temišvar 1970.

Bečej 1970. i 1971.

Subotica 1971.

Ečka 1971.

Mokrin 1972.

Učestvovao u radu umetničkih kolonija u Bečeju, Počitelju i Ečki.

Studijska putovanja: Francuska, Italija, Engleska, Nemačka, Austrija, Španija, Mađarska, Čehoslovačka, Japan, Kambodža, Indija.

Nagrada publike 1970. u Bečeju.

Adresa: Novi Sad, Pol. Desančića 1

Tel. 57-531

Štampa i klišeji: „Forum“, Novi Sad, Vojvode Mišića 1

Likovna oprema: Laslo Kapitanj

Tiraž: 500 primeraka

2/1972
Umetnički savet Galerije
likovnih umetnika Vojvodine
poziva Vas na otvaranje
izložbe slika

ŽIVOJINA MIŠKOVA

u ponedeljak 24. aprila 1972. godine
u 19,00 časova u

Galeriji, Bulevar Maršala Tita 9.

Galerija je otvorena svakodnevno od
10—12 i 17—20 časova.

Izložba traje

od 24. aprila do 8. maja 1972. godine.

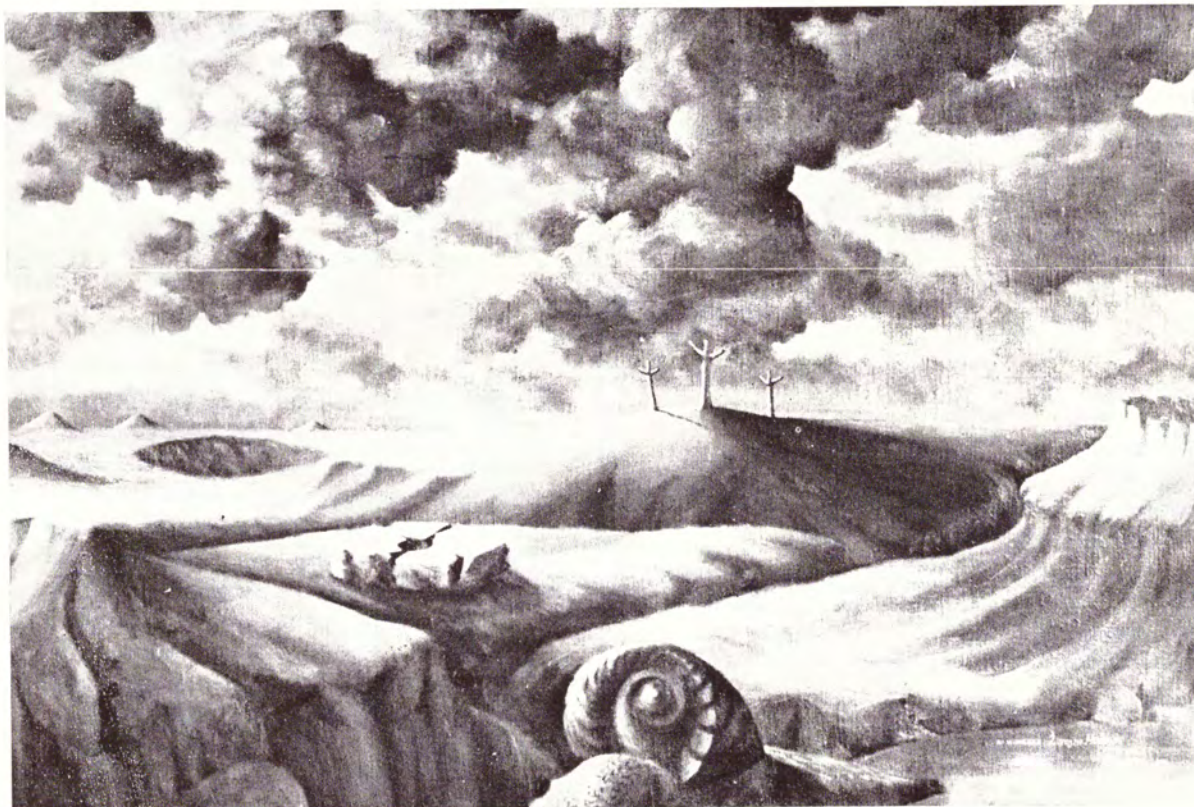
Pred slikama Živojina Miškova pomišljam, i sad, na uticajnu, veliku metaforu Marije Čudine o pustinji koja se, tako neočekivano, tako tvrdo-glavo i uostalom tako neopozivo, naselila u nas, i koja se zove, može biti, čas Amsterdam, čas Kovilj. U ovim prostorima sve odzvanja teškom, neizlečivom ravničarskom melanholijom. Ti žuti, zeleni, suri ili metalno modri prizori ritova i mrtvih voda, ti drvoredi, ti jedinstveni trenuci prividnog mira, nisu ništa drugo do fragmenti jednog romana prirode i te velike, neusahle naše mrtvaje, koju Miškov niti optužuje, niti brani. Isidora Sekulić zabeležila je davno, bezmalo kao anticipaciju ovih slika, ovog doživljaja: „Ništa pri tom pisnulo nije, šaš je opet

miran. Što kaže narodna: prošao nešuš i ni šušnuo nije. Tako se tu rađa, tako umire. A spolja nikakvih promena. Melanholija tmolih voda.“ Od stilizacije do mirnog, naivističkog detalja koviljskog predela, i od prostranog obzorja koje graniči s infernalim, do dramatičnog akcenta jednog stabla to kao prst podignut u vis, preteći napominje sve ovo što se, nehumano i neobjašnjivo, dešava sa nama, i što nas, takođe, još može da snađe, Miškov je želeo da istraje u jednom stilu, da ostane odan jednoj viziji. Tako pustinja, taj naš jedini vidik kada se budimo bez uspomene na san, traje sa znakom ovog slikara i kao opomena, i kao sudbina. Bez glasa, uzdržano, autentično.

DRAŠKO REĐEP

1. MAJINA LUTKA, 1966, ulje na platnu, 67×89
2. ČUVARI PROSTORA, 1968, ulje na platnu, 68×89
3. MOJ GROB, 1968, ulje na platnu, 68×90
4. ŠIVO PROSTRANSTVO, 1969, ulje na platnu, 80×100
5. VELIKO STRAŠILO, 1969, ulje na platnu, 78×118
6. U PONEDELJAK KAD SU PTICE OTIŠLE, ulje, 80×100
7. PREDEO, 1970, ulje na lesonitu, 42×69
8. IZA TANASKA, 1971, ulje na platnu, 89×68
9. DUBOKO U PROSTORU, 1971, ulje na lesonitu, 50×86
10. ASKURDJEL, 1971, ulje na platnu, 78×118
11. VIĐENJE SVETA, 1971, ulje na platnu, 78×118
12. POSLEDNJE VIĐENJE SVETA, 1972, ulje na platnu, 78×118
13. KALVARIJA, 1972, ulje na platnu, 78×118
14. POSLEDNJI AKORD, 1972. ulje na lesonitu, 50×85

Mere su izražene u santimetrima.

KALVARIJA